

Hüznüm dinozor ve ben

Sonbaharın bin hüznölü sarı meyveleri dökölürken ağaçlardan kederim ve ben yürümekteydik petrol ofisine. Bilmem kaç kez kaç hatırayla yürünmüş bu yolda tekrardan yürürken adeta göçmen kuşlara taş çıkarıyordum. Bilindik yoldan yürümenin verdiği rahatlık hatıraların ağırlığıyla harmanlanıyordu. Parke taşlardan petrol ofisinin asfalt zeminine geçince usulca kafam öne eğik markete girdim. Pis olmayan ancak garip ve insanı tedirgin eden kokusu vardı tuvaletin. Sessizce pisuarda işedim karşımda ki duvara baktım desenleri inceledim. Bence barok usulde döşenseydi bu tuvalet fayansları daha anlamlı olabilirdi zira barok avrupanın yükselişi ve bizim batışımızdı bir nevi sıçış yani bizim için. Ellerimi sıcak suda yıkayıp peçeteyle kuruladıktan sonra çıktım. Kasaya yöneldim kasiyere selam verdikten sonra bir paket sigara aldım. Ne de olsa şu küresel ısınma modasında benimde olmasın mıydı karbonmonoksit bağışım. Her şeyi bu güne uygun olup olmadığını tartışmıyor muyuz zaten şu 21.yy'da.

Kapının önüne çıktığımda benzin kokusu aşırı hoşuma gitti zira bu koku dinozorların kemiğindendi ve ben binlerce yıl sonra 5 duyu organımdan biriyle de olsa tecrübe etme fırsatını bulmuştum. İşte buydu her şey tektir denilen hakikat alemi birdir farklılıklar ve ayrımlar insana göredir lafının anlamı. Dinozorların kemikleri kanıma karıştıktan sonra hüznüm ben ve dinozor yola koyulduk. Petrol ofisinin asfaltından parke taşına varınca köşede durup sigara yaktım. Yanımda minibüs durağında insanlar sıraya girmiş bir sonra ki minibüsü bekliyorlardı. Onlara hiç aldırmadan yolun karşısına geçtim. İşte bir kez daha tamamlamıştım göç yolunu.

Tekrardan ,binlerce kez arşınladığım yoldaydım yeniden. Ne değişti acaba dedim kendi kendime. Düşünceler ve hatıralar yeniden canlanınca kafamda, Ben hüznüm dinozor ve sigaram oldu birden. Oldukça kalabalıktım ve bir o kadar da yalnız. Hayat böyle işte zıtlıklar arasında bütüne varma çabası. Onca kovalamaca onca çaba aslında zıtlıkları tutkalla yapıştırmaya çalışmak yalnızca.

Sigaramı yere atıp ayağımla söndürünce tekrar yola koyuldum o bin yıllık huzurla. İçimde hüznüm, dinozor ve ben...

Revision #1

Created 20 Şubat 2024 20:49:31 by tekelpare

Updated 20 Şubat 2024 20:50:18 by tekelpare